

Človek, ktorý vymyslel „Veľký reset“

Wojciech Golonka

18. februára 2022 ✚ Spoločnosť

Už viac ako 50 rokov sa podnikatelia a politici každoročne v januári vydávajú na púť do švajčiarskej Mekky na Svetové ekonomické fórum. Davos, ideálne miesto pre tučné obchody, sa vďaka svojmu *ajatolláhovi* stal vyhňou globalizmu, ktorý s pandemiou Covid-19 vstúpil do fázy „Veľkého resetu“. Resetu, ktorý stále ohrozuje našu civilizáciu.

Zdroj: wikimedia commons

Klaus Schwab, prezident Svetového ekonomického fóra (WEF), v roku 2021 vyvolal zdesenie, keď oznámil iniciatívu „Veľký reset“ s hlavným sloganom: *„Nebudete nič vlastniť a budete šťastní.“* Ukázalo sa, že tieto odvážne plány sú trúfalejšie než bláznivé konšpiračné teórie, a tento šok spôsobil, že čoraz odvážnejšie názory slávneho a uznávaného ekonóma, ktorého po celom svete víтали s poctami, aké patria hlavám štátov, začali byť skúmané pod lupou. Vynoril sa z nich desivý ideál nového ľudstva, ktoré má vzniknúť, avšak bez zmyslu pre etnickú, národnú a náboženskú identitu, ideál masového, ale bez podmetového proletariátu.

Stratil dôstojný 83-ročný pán profesor vo svojom veku kontakt s realitou? Jeho hlavný projekt, ktorým je dosiahnutie dočasnej nesmrteľnosti ľudskej mysle spojením mozgu so strojom, by to mohol do istej miery naznačovať. A možno sú to jeho názory, vždy zamerané na znásobenie bohatstva najväčších hráčov na trhu, ktoré jednoducho v danej fáze globalizácie dospeli k určitým logickým záverom?

V každom prípade po následnej vlne kritiky a rozhorčenia zneli heslá tohtoročného fóra, ktoré sa konalo 17. – 21. januára, zmierlivejšie a pokornejšie: „Spolupráca“ a „Obnovenie dôvery“. Ako totiž zdôraznil jeden z diskutujúcich na konferencii WEF „Veľký naratív“ organizovanej v Dubaji v novembri minulého roka, *„dobrou správou je, že elity roztrúsené po celom svete si navzájom čoraz väčšmi dôverujú... Na druhej strane, zlou správou je, že väčšina ľudí verí elitám čoraz menej.“* Ako vidíme, elity sú čoraz samolúbejšie, maniakálnejšie a čoraz menej zakorenené v realite.

Od ekonomického fóra ku globalistickej vyhni

História Davosu sa začala nenápadne a bez kontroverzií v roku 1971, keď 33-ročný nemecký inžinier s rozsiahlymi kontaktmi v priemyselnom svete zorganizoval *Európske fórum manažmentu*.

Niekoľkodňové fórum malo spojiť vedúcich predstaviteľov európskych podnikov s cieľom prijať spoločné opatrenia na zvýšenie ich konkurencieschopnosti voči americkým spoločnostiam. Jednoducho povedané, išlo o premyslené lobovanie v prospech nemeckých spoločností v ére globálnej konkurencie. Fórum, ktoré sa odvtedy koná každoročne, sa od začiatku vyznačovalo ideologickým základom a naratívom, ktorý vytváral stimuly na globálne opatrenia – závery Rímskeho klubu, neomaltuziánska teória o preľudnení planéty a už vtedy príznak klimatickej apokalypsy. Vďaka Schwabovej vytrvavej práci sa fórum v exkluzívnom alpskom zimnom stredisku nakoniec stalo povinným miestom stretnutí politických činiteľov a veľkého svetového kapitálu s určitou zmesou vedcov a celebrit a v roku 1987 nadácia, ktorá ho organizovala, prijala názov „*Svetové ekonomické fórum*“ (WEF), ktorý platí dodnes. Jej motto? „Závazok zlepšiť stav sveta“, teda dielňa samozvaných záchrancov ľudstva a planéty.

Koniec studenej vojny priniesol fóru novú etapu: Davos sa stal vo všetkých ohľadoch vyhňou globalizmu, pričom pojem „globálny“ sa odvtedy objavuje prakticky v každej významnejšej iniciatíve organizácie. V roku 1992 bol založený orgán *Global Leaders for Tomorrow*, významný orgán, z ktorého vzišli mnohé budúce kádre európskej politiky, ako napríklad José Manuel Barroso – portugalský premiér a neskorší predseda Európskej komisie, Tony Blair a Gordon Brown – premiéri Spojeného kráľovstva, Angela Merkelová, Nicolas Sarkozy a mnohí ďalší zo sveta politiky, administratívy, bankovníctva a obchodu. V roku 2003 sa táto iniciatíva premenovala na *Fórum mladých globálnych lídrov*, ktorého najvýznamnejším členom je aj súčasný francúzsky prezident Emmanuel Macron.

Klaus Schwab podobnými iniciatívami vytváral elitu nazývanú „davoskí ľudia“, preniknutú „davoským duchom“, ktorý bol definovaný ako pocit príslušnosti ku globálnej elite. Jedným slovom: ľudia, ktorí si myslia, že vedia ako zachrániť svet (a vedia na tom aj zarobiť). V roku 1993 bolo založené *Fórum expertov*, z ktorého sa neskôr zrodili *Rady pre globálnu agendu*, pretože nič nie je takým hnacím motorom globalizácie ako spoločná agenda, ktorá si vyžaduje zriadenie príslušných globálnych inštitúcií.

Spomeňme len niektoré z „globálnych“ projektov WEF: *Agenda globálneho korporatívneho občianstva* ; spolu s OSN platforma *Global Compact* o trvalo udržateľnom podnikaní; spolu s Gatesovou nadáciou (2000) *Globálna aliancia pre vakcíny a imunitu*; *Globálny program lídrov na prilákanie mladých talentov* (2005); *Globálne spoločenstvo náboženských lídrov* (2006); *Rada globálnej agendy pre vieru*; *Sieť rád pre globálnu agendu pre globalizáciu* (2005); *Globálne fórum o zmene klímy* (2005). *Faith*; *Sieť rád pre globálnu agendu* (2007); *Global Re-Project* (2008); *Spoločenstvo globálnych formátorov* (angl. shapers, 2011); *Spoločenstvo globálneho strategického plánovania* (2015); *Globálna platforma pre geostrategickú spoluprácu* (2017). Bližšie k nám, v roku 2019, zverejnenie správy *Globalizácia 4.0: Formovanie novej globálnej architektúry vo veku štvrtej priemyselnej revolúcie* a v roku 2020 heslo „Veľká (tzn. globálna) rekonštrukcia“; v tom istom roku aj akcia za zelenú rekonvalescenciu zemegule. Napokon, v roku 2021 už spomínaná iniciatíva „Veľkého – a teda globálneho – „resetu“.

Zdroj: flickr.com

Elity pre globálne bohatstvo

V tomto článku som výdatne čerpal z podrobnej štúdie Magdaleny Ziętek-Wielomskej, ktorá vyšla koncom minulého roka pod názvom *Ríša Klausa Schwaba. Jedna planéta, jedno ľudstvo, jedna rada* (Pro Vita Bona, 336 s.), hoci za zmienku stojí ešte novší príspevok z januára tohto roku, kniha Petra Goodmana, novinára denníka *The New York Times*, ktorý sa za posledné desaťročie osemkrát zúčastnil na fóre v Davose: *Človek z Davosu: Ako miliardári pohltili svet* (Davos Man: How the billionaires Devoured the World).

Nuž, fenomén Davosu očami konzervatívnej poľskej politologičky i ľavicovo orientovaného amerického novinára má napriek značným rozdielom v analýzach jednu podstatnú spoločnú črtu, keď ho klasifikujú ako stretnutie svetových miliardárov a najväčších svetových korporácií: „V tom je čaro Davosu,“ cituje Goodman svoj rozhovor s jedným z riaditeľov fóra: „Ide o najväčšiu lobistickú operáciu na svete. Najmocnejší ľudia sa stretávajú za zatvorenými dverami, nikomu neskladajú účty a píšú pravidlá pre zvyšok sveta.“ Výrečné, ale určite to nevzbudzuje dôveru, ktorú od nás samozvané globálne elity očakávajú. Ziętek-Wielomska zasa upozorňuje, že organizáciu financujú najmä globálne korporácie, ktorých zoznam, ako to vyjadril nemecký novinár, vyzerá ako „abeceda globalizácie“.

Podľa finančných správ WEF sa príjmy od strategických partnerov v rokoch 2015 až 2020 viac ako zdvojnásobili a z pôvodných 115 miliónov švajčiarskych frankov dosiahli 262 miliónov frankov, čo predstavuje viac ako 70 % príjmov organizácie v roku 2020. Na to, aby globálna korporácia získala prístup na WEF, musí najprv zaplatiť ročný členský poplatok vo výške 600-tisíc frankov, ktorý nezahŕňa náklady na samotnú účasť na fóre v Davose. To sa však zjavne oplatí, pretože zástupcovia danej globálnej korporácie môžu na fóre viesť dôverné rozhovory a dohodnúť sa v priebehu niekoľkých dní až s niekoľkými desiatkami hláv štátov, čo je ukázkovým príkladom toho, čo sa skrýva pod záhadným názvom „verejno-súkromné partnerstvo“.

Pri tomto veľkolepom náraste finančného nepeňažného príspevku partnerov možno nebolo bez významu ani to, že v roku 2015 Švajčiarsko udelilo Svetovému ekonomickému fóru štatút medzinárodnej organizácie podľa vzoru OSN alebo Červeného kríža, ktorý zahŕňa mnohé diplomatické výsady, ako aj úplnú finančnú nezávislosť...

Schwabove revolúcie

Davos je oveľa viac než len globálny obchodný trh; je to aj rezonančná schránka ideológie globalizmu, ktorá na jednej strane poskytuje sladký príbeh podporujúci zlatý naratív najbohatších ľudí planéty v posledných rokoch a na druhej strane sa premieta do hmatateľných revolučných trendov v politike a médiách.

Keď Klaus Schwab na tohtoročnom fóre, pred mierne rozpačitou prezidentkou EÚ Ursulou von der Leyenovou, hovorí o potrebe regulácie európskych čipov, pričom sa odvoláva na svoju *idée fixe*, transhumanizmus, a vytvorenie nového a vylepšeného človeka v dôsledku toho, čo nazýva štvrtou priemyselnou revolúciou, revolúciou mobilného internetu vecí a internetu tiel, môžeme k jeho slovám pristupovať ako k slovám podivného mýtomana. Avšak bez ohľadu na to, či Schwab túto tému používa otvorene alebo cynicky, u neho je to súčasť oveľa širšej skladačky, či skôr axiologickej revolúcie, ktorej sociálne dôsledky budú desivé.

Vo svojej knihe *Štvrtá priemyselná revolúcia* Schwab vyhlasuje, že revolúcia internetu tiel prinesie „ontologickú nerovnosť“, ktorá „oddelí tých, ktorí sa adaptujú, od tých, ktorí vzdorujú – v podstate a v každom zmysle slova víťazov od porazených. Víťazi môžu dokonca profitovať z niektorých foriem radikálneho zlepšenia ľudstva, ktoré vytvorili niektoré segmenty štvrtej priemyselnej revolúcie (napríklad genetické inžinierstvo) a ktoré porazení nebudú mať šancu využiť“ (str. 125).

Zabudnime teda na chvíľu na Schwabove čipy a vstúpme do utilitárnej logiky jeho myslenia. Jej uplatnenie v podstate znamená zničenie spoločenského, politického a civilizačného poriadku ako ho poznáme, a tiež, ako vidno, aj štandardných ľudských práv. Schwab sa však vôbec netají svojou kategorizáciou na „víťazov“ a „porazených“, smelo tvrdiac, že krachuje to, čo nazýva našou doterajšou spoločenskou zmluvou, a navyše dôrazne hlása potrebu nového poriadku a nových hodnôt – ktorým je tzv. „Veľký reset“.

Vo svojom ďalšom diele *Znovuzrodenie Európy* z roku 2012 Schwab dokonca hovoril o „kreatívnej deštrukcii“ starého poriadku hlásiac, že prosperitu zabezpečujú veľké trhy (opäť primát utilitárnej logiky), ktoré potrebujú silné centrálné riadenie, a preto sa národné štáty musia vzdať svojej suverenity v prospech vyšších inšancií, ktoré zahŕňajú globálne regióny: „Inými slovami, aby sme vytvorili lepšiu a životaschopnejšiu Európu, ktorá bude stále založená na tých istých sociálnych hodnotách a slobodách ako predtým, musíme zvážiť zničenie časti toho, čo sme budovali desaťročia od konca druhej svetovej vojny. To bude musieť zahŕňať niektoré sociálne záchranné siete, ktoré mnohí považujú za svoje prirodzené právo“ (str. 85).

V knihe *Štvrtá priemyselná revolúcia* pokračoval v rovnakom duchu: „Vlády sa tiež musia prispôbiť skutočnosti, že moc sa presúva od štátnych k neštátnym aktérom, od etablovaných inštitúcií k voľným sieťam“ (s. 91). Ziętek-Wielomska to komentuje takto: „Z diskutovanej knihy vyplýva vízia reality, v ktorej budú globálne korporácie úzko spolupracovať so štátmi, ktoré si zachovávajú svoj význam a ktoré budú predstavovať niečo ako centrá veľkých regiónov. Mnohé štáty sa však zrútia ako tzv. failed states (zlyhávajúce štáty). Globalizácia preto prinesie prospech iba niektorým z nich a taktiež aj veľkým korporáciám a vyššej triede byrokratov a manažérov v štátnej, podnikovej správe i mimovládnych organizáciám. Zvyšok bude spauperizovaný a jeho osud bude závisieť od rôznych foriem pomoci, či tiež sociálneho zabezpečenia podľa novej ‚spoločenskej zmluvy‘.“

V tomto modeli globalizmu Schwab nie bezdôvodne uvádza ako príklad Nemecko, ktoré sa stalo európskou veľmocou vďaka tomu, že, ako hovorí, spojilo hospodársku dynamiku so sociálnou súdržnosťou. Teda globalizácia v podobe regionalizovaného sveta so silnými vedúcimi centrami, ako je Nemecko, v ktorom slabšie štáty nevyhnutne padnú. Poľská výskumníčka tiež poukazuje na to, že Schwabom navrhovaný model svetového riadenia podľa vzoru Nemecka odkazuje na reformy Gerharda Schrödera, ktoré prehĺbili sociálne rozvrstvenie a viedli k zbedačeniu. V skutočnosti sa tento model už realizuje pred našimi očami. Ako v januári informovala organizácia *Oxfam*, celkový majetok desiatich najbohatších ľudí na svete sa počas pandémie zdvojnásobil zo 700 miliárd dolárov na jeden a pol bilióna (!), zatiaľ čo príjmy 99 % ľudí klesli.

Zdroj: wikimedia commons

Schwabove odporúčané účinné techniky postupnej transformácie spoločností tiež jasne ukazujú, že globalistické myslenie by sa nemalo obmedziť na fantazijné predstavy o čipoch, ktoré majú zabezpečiť nesmrteľnosť. Nemecký globalista otvorene hovorí o významnej úlohe, ktorú pri formovaní spoločenského myslenia zohrávajú rôzne druhy mimovládnych organizácií (MVO, resp. z angl. NGO – Non-governmental org.), a stačí spomenúť sieť nadácií *Open Society Foundations* Georgea Sorosa, mimochodom pravidelného návštevníka Davosu. Preč sú časy – 90. roky –, keď mimovládne organizácie stáli v opozícii voči mocným tohto sveta, čo bolo vyjadrené v knihe, ktorú Fórum vydalo pri príležitosti svojho 50. výročia: po roku 2000 *„Fórum jednoznačne zmenilo svoj profil z konferencie vedúcich predstaviteľov podnikov a vlád na platformu integrujúcu všetky kľúčové zainteresované strany globálnej spoločnosti. V Davose boli zastúpené prakticky všetky významné svetové mimovládne organizácie svojimi vedúcimi predstaviteľmi. Výsledkom bol nepretržitý neformálny dialóg na podporu lepšieho porozumenia a spolupráce medzi globálnymi spoločnosťami a niektorými z najvplyvnejších skupín občianskej spoločnosti.“*

Ako príklad podobnej spolupráce Schwab raz uviedol prípad Írska a prípravy tamojšej verejnej mienky na referendum o interrupciách, čo Ziętek-Wielomska opäť výstižne okomentovala: *„Globalisti vytvárajú programy, ktoré treba realizovať, a potom vyčleňujú veľké množstvo prostriedkov na ich presadzovanie mimovládnymi organizáciami, prostredníctvom ktorých sa vhodne „spracúva“ verejná mienka, ktorú potom žiadajú o vyjadrenie... Treba teda byť dostatočne drzý na to, aby ste po vyhlásení, že hlavné ciele, plány a stratégie sa majú vypracovať na globálnej úrovni, tvrdili, že prostý ľud bude môcť ešte prijímať akékoľvek zásadné rozhodnutia.“*

Ďalší účinný nástroj globálnej revolúcie: Schwab požaduje nový systém počítania HDP v podobe „Indexu globálnej konkurencieschopnosti“, „Indexu inkluzívneho rastu“ a „Indexu prírodného kapitálu“. Zmeny sú na prvý pohľad nejasné a nenápadné, ale ako upozorňuje vyššie citovaný autor, v skutočnosti budú kľúčovým prvkom ekonomickej cenzúry: *„Nový metrický systém sa stane hlavným nástrojom*

globalistov na vnucovanie svojej agendy všetkým. Aj keď nové normy budú prijímané dobrovoľne, stanú sa účinným prostriedkom nátlaku na všetkých, ktorí sa bránia myšlienkam globalistov. Ak totiž konkrétna spoločnosť nie je ochotná dodržiavať napríklad usmernenia na podporu rodovej agendy, nebude môcť preukázať dostatočne vysoký index prispôsobenia sa kapitalizmu zainteresovaných strán a bude ju možné vylúčiť z práva prijímať úlohy od spoločností a verejných inštitúcií. K tomu sa pridá nemožnosť získať bankové úvery.“

Obnovenie dôvery v Davos

Po škandalóznom motte, ktoré sprevádzalo minuloročnú agendu „Veľkého resetu“ – „*Nebudeš nič vlastniť a budeš šťastný*“ – v januári zavítali mocní tohto sveta do Davosu, akoby sa nič nestalo, ak nie fyzicky, tak aspoň virtuálne – zrejme na nich heslo o vyvlastnení nás utilitárnou ekonomikou neurobilo negatívny dojem. V Davose nechýbala ani americká ministerka financií Janet Yellenová, prezidentka Európskej centrálnej banky Christine Lagardeová, predsedníčka Európskej únie Ursula von der Leyenová, nehovoriac už o miliardároch, pravidelných účastníkoch Davosu.

Samotný Schwab, ktorý v tohtoročnej agende presadzoval témy ako „Spolupráca“ a „Obnovenie dôvery“, popri „klasických“ prioritách zlepšovania sveta – boj proti pandémiám, obnova hospodárstva a smerovanie k nulovým emisiám, starostlivosť o prírodu – tentoraz spomenul prioritu „*zmenšovania rozdielov medzi bohatými a chudobnými s cieľom dosiahnuť udržateľnejší globálny rozvoj*“. Žeby obrat v stratégii? Z úst *ajatolláha* z Davosu, v jeho angličtine s ťažkou nemeckou výslovnosťou, ktorá dodáva slovám ešte väčšiu vážnosť (a teatrálnosť), neznelo vyhlásenie dôveryhodne, ale určite zaujímavo.

Tajomná atmosféra však netrvala príliš dlho, pretože o chvíľu nato Klaus Schwab s maximálnou úctivosťou požiadal prezidenta Čínskej ľudovej republiky Si Ťin-pchinga, aby otvoril tohtoročné davoské rokovania, a ten zas vo svojom prejave predstavil úplné riešenie problému, ktorý Schwab nastolil: „*Minulý rok oslávila Komunistická strana Číny (KSČ) 100. výročie svojho založenia. Počas storočia tvrdého boja KSČ zjednotila a viedla čínsky ľud k dosiahnutiu pozoruhodných úspechov v oblasti pokroku národa a zlepšenia života ľudí. Vytvorili sme v každom ohľade stredne zámožnú spoločnosť a vyhrali boj proti chudobe tým, že sme plánovali a našli historické riešenie na odstránenie absolútnej chudoby. Čína teraz v každom ohľade kráča po novej ceste budovania moderného socialistického štátu.*“

Opona „Veľkého naratívu“ padla. Zbohom, západná civilizácia! Dobrý deň, čínsky model prekonávania rozdielov medzi bohatými a chudobnými! Dobrý deň, láskavý moderný socialistický štát s diktatúrou strany, systémom sociálneho kreditu, rozsiahlym (digitálnym) dohľadom, nedodržiavaním základných ľudských práv, pracovnými (a prevýchovnými, pozn. redakcie) tábormi.

Po tohtoročnom Davose ste určite znovu nadobudli vieru a dôveru v globálnu elitu a jej myšlienky.

© Všetky práva vyhradené. Článok bol prebraný z týždenníka *DoRzeczy*.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/clovek-ktery-vymyslel-velky-reset/>